

Spørgsmaalet er saaledes mere kompliceret, end det ses for en umiddelbar Betragtning, og man kan i denne Forbindelse henvise til Byggeudvalgets Bemærkning om det „magtpaaliggende i, at der snarest muligt søges tilvejebragt en Ordning af Hovedstadsomraadet's kommunale Forhold“. Lignende Betragtninger kan sikkert gøres gældende for Forholdet mellem større Provinsbyer og Omegnskommuner.

„Indskud“ m. m.

Hvad et socialt Byggeri for den ubemidlede Del af Befolkningen angaar, ønsker man tillige at henvise til Byggeudvalgets Forslag § 3 om, at Kommunen kan udrede de sidste 5 pCt. af Ejendommens Anskaffelsessum, det saakaldte „Indskud“. Herigennem har man paa virkelig grundlæggende Maade søgt at hæve den Spærrebom, som Indskuddene tidligere var for den fattige Befolknings Deltagelse i det sociale Boligbyggeri. Og man skulde synes, at det for Tiden, da de økonomiske Ressourcer stadig udhules, burde være umuligt for Regering og Rigsdag stadig at opretholde Indskuddene som Spærrebom over for et beskedent Boligbyggeri for den fattige Del af Befolkningen.

Endvidere henvises til Forslagets § 5, som yder Sikkerhed for, at det sociale Byggeri netop tager sig af „saadanne Familier, hvis Aarsindtægt ikke overstiger den paa Stedet normale Aarsfortjeneste for den lavere lønnede Del af Arbejderklassen og dermed i økonomisk Henseende ligestillede Familier, men det skal dog herved tillige tages i Betragtning, at Familien normalt vil være i Stand til at betale den fastsatte Leje“, samt til § 6, hvorefter Huslejensættelsen til børnerige Familier fastsættes med forhøjede Procenter og endvidere omfatter Familier med to Børn og under visse Omstændigheder tillige enligstillede *Forsørgere med eet Barn*.

Det vilde efter Societetets Mening være overordentlig beklageligt, om det grundlæggende Arbejde, som Byggeudvalget ses at have præsteret, ikke under de nuværende Forhold skulde møde den fornødne Interesse fra Rigsdagens Side. Societetet vil tillige tillade sig at rette en Opfordring til det ærede Udvalg om, at dette henstiller til de Faktorer, som ifølge foranstaaende kan fjerne de bestaaende Hindringer for en Udvikling af det lave Byggeri, at dette snarest sker. Thi uden dette vil det ikke have nogen praktisk Interesse at agitere for et lavt Byggeri, som den økonomiske Evne ikke svarer til, eller for storstilede Planer om Havebyer, navnlig saafremt det økonomiske Grundlag beror paa aabenbare Fejlregninger fra uansvarlige Hold.

Indkomstskat og Husleje.

Vi skal endvidere gøre opmærksom paa den Ejendommelighed, at Finansministeriet (Skattedepartementet) har brudt den hidtidige Praksis, hvorefter det sociale Byggeri fritages for Indkomstskatter. Disse Skatter maa naturligvis overvælttes paa Huslejen og vil fremkalde ret store Tillæg til denne, eftersom Afdragene paa Boligselskabernes Prioriteter repræsenterer en Indkomst, som vel er illikvid, men som dog beskattes. Saadanne Indkomstskatter vil følgelig ogsaa ramme det Nybyggeri, der nu agtes iværksat, og bevirke en direkte Huslejevordyrelse, til at begynde med ca. 30—40 Øre pr. m², men senere med langt større Beløb. Saadanne Skatteforhøjelser synes saaledes ret direkte at modvirke de Foranstaltninger, som Indenrigsministeren har ønsket at fremme ved det fremsatte Lovforslag. Og man maa samtidig pege paa det højst ejendommelige i, at de Huslejevordyrelser, som forøgede Skatter maatte fremkalde, og som for øvrigt ogsaa vil blive nødvendige som Følge af stigende Udgifter paa en Række andre Omraader, egentlig ikke er tilladt ifølge Huslejeloven for de bestaaende Ejendommers Vedkommende. Den endelige Følge af saadanne mod hinanden kolliderende Foranstaltninger kan, indtil en Huslestigning tillades, blive, at de sociale Selskaber enten maa undlade Vedligeholdelse eller undlade at betale Renter til den sidste Prioritetshaver, nemlig Staten. Vi tillader os at paakalde det ærede Udvalgs Interesse for dette Spørgsmaal og vil for øvrigt i det følgende komme tilbage til Spørgsmaalet om Fritagelse for Indkomstskat ogsaa for private Ejendommers Vedkommende, idet Societetet nu som før maa hævde det Standpunkt, at Skat paa Husleje er lige saa lidet rimelig som Skat paa Brød.